

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Pritrdilno ločeno mnenje sodnika dr. Udet

1. Glasoval sem za izrek odločbe, čeprav bi v primeru nezakonitega predpisovanja prisilnih ukrepov in nezakonitega nalaganja obveznosti državljanom bila bolj na mestu odprava izpodbijanih splošnih aktov v smislu določb drugega odstavka 45. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS). Zavedam pa se, da je bilo glede na veliko število primerov kasneje težko odpraviti izpodbijana predpisa in na ta način omogočiti več tisoč zahtevkov za povračilo plačanih zneskov, ki so bili lahko že tudi namensko porabljeni. Zaradi tega sem se sam že takoj po vložitvi pobude zavzemal začasno zadržanje izpodbijanih določb odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ureditvi cestnega prometa Mestne občine Ljubljana in Pravilnika Mestne občine Ljubljana o priklenitvi in odstranitvi lisic (Uradni list RS, št. 24/96 - v nadaljevanju: Odlok in Pravilnik). Tako zadržanje bi časovno omejilo nezakonito priklepanje vozil z lisicami in nezakonito pobiranje "stroškov" priklepanja, kar bi bilo gotovo v pravnem pogledu korektnije, pa tudi finančno odprava izpodbijanih splošnih aktov ne bi povzročila ne v procesnem ne v finančnem smislu posebnih težav.

2. Za pritrdilno ločeno mnenje pa sem se odločil predvsem iz razloga, ker odločba Ustavnega sodišča, za kateri izrek sem kot rečeno glasoval, med razlogi ne vsebuje stališča o ustavnosti in zakonitosti plačevanja zneskov 7.000 tolarjev kot plačila "stroškov za eno priklenitev in odstranitev lisic z vozila" in 2.000 tolarjev kot "stroškov za uporabo lisic za vsak naslednji dan" (člen 7 Pravilnika). Kot je razvidno iz magnetogramskega zapisnika 17. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana z dne 28.3.1996 (zlasti iz razprav predstavnika predlagatelja g. Gunde in nekaterih svetnikov, na primer g. Murna na str. 69) je vsaj dvomljivo, ali znesek 7.000 tolarjev res predstavlja stroške za priklenitev in odstranitev lisic kot je to trdil predlagatelj v obrazložitvi predloga Odloka z dne 8.3.1996 (sedmi odstavek na 5. strani predloga Odloka). Tudi predstavnik predlagatelja g. Gunde je enkrat govoril o "kompenzaciji škode" za poškodbe, ki jih povzroči nepravilno parkiranje (ali vsako?), drugič (str. 74), da mora biti ta "zadeva v nekem smislu vzgojna", na tretjem mestu pa spet (str. 76), da gre ves denar v integralni proračun in da "meni, da so v integralnem proračunu garaže" (da torej gre smiselno za zbiranje sredstev za ureditev dodatnih parkirnih površin v Mestu Ljubljana).

Že iz samih izjav predlagatelja razveljavljenih odločb Odloka in razveljavljenega Pravilnika je torej očitno, da sta bila zneska 7.000 tolarjev in 2.000 tolarjev določena arbitrarno in tako predstavljata drugo kazen (za prekršek nepravilnega parkiranja je namreč storilec tako in tako kaznovan), ali pa neko obvezno dajatev le tistih, ki so storili prekršek, kar je v bistvu spet kazen. Tako arbitrarno določen znesek, ki očitno ne predstavlja stroškov za priklenitev in odstranitev lisic, je torej po moji oceni druga kazen za prekršek, kar pa je v nasprotju z intenco 32. člena Ustave RS. Arbitrarno določena zneska kot kazen sta tudi v nasprotju s prepovedjo dvakratnega kaznovanja, ki vsebuje 15. člen Zakona o prekrških (Uradni list SRS, 25/83, 42/85, 47/87 in 50/90 ter Uradni list RS, št. 10/91), ki sicer govori o prepovedi kaznovanja za prekršek za tistega, ki je bil v kazenskem postopku ali v postopku za gospodarski prestopok spoznan za krivega dejanja, ki ima tudi znake prekrška, ki pa vendarle vsebuje jasno prepoved dvakratnega kaznovanja za isto dejanje oziroma za isti prekršek. To naj bo opozorilo za primer, da bo Zakon predvidel prisilni ukrep priklepanja nepravilno parkiranih vozil z lisicami.

dr. Lojze Ude